

2. Естество-то, что ся е опрѣдѣлило отъ крѣпкѣ-тѣ и благодѣтелнѣ-тѣ неговѣ рѣкѣ като една всеобща майка и грыжовница, влива въ сѣрдце-то на всякиго одного заедно съ шѣрвы-ты чувства и различны-ты желанія, отъ умѣренность-тѣ и единогласіе-то на кои-то виси наше-то благополучіе. То иска, что-то ты да бѣдешъ веселъ въ сѣществуваніе-то си.

3. Радость е крайно-то желаніе на вси-ты чувствителны сѣщества; тя е на человѣцы-ты, какъ-то слѣнце-то и въздухъ-тѣ на растенія-та.

4. Чрѣзъ сладко-то усмыхваніе прѣдвѣщава тя шѣрво-то развитіе на человѣщинѣ-тѣ въ кѣрмаче-то и нейно-то отдѣленіе е прѣдвѣститель-тѣ на развалѣ-тѣ на наше-то сѣществуваніе.

5. Най прозрачный и най свѣтлый изворъ на радость-тѣ е любовь-та и взаимно-то добромысліе, а невинность-та на сѣрдце-то и на нѣравы-ты е тихый и цвѣтоносный брѣгъ, кѣмъ кого-то ты ся разливать.

6. Ако е было възможно, да станешъ способенъ на веселѣ-тѣ, безъ да е трѣбвало да станешъ способенъ и на болѣжи-ты, то щѣше ся случи.

7. Обаче, колко-то е было възможно, благово-лително-то естество е исключило нападеніе-то на болѣжъ-тѣ кѣмъ тебе.

8. Въ колко-то врѣмя щѣше слѣдува мѣдро неговы-ты законы, трѣрдѣ на рѣдко ще ти ся възбрани увеселеніе-то; нѣ даже ще остри чувство-то ти кѣмъ всякѣ веселѣ и благодѣяніе.

9. Всяко добро ся изврѣща въ веселѣ и всяко зло въ болѣжъ.

10. Обаче най голѣмый болѣжъ е она, чрѣзъ кого-то става человѣкъ причина на собствено-то си